

[Steen.]

højtærede Handelsminister, at han tager denne Tanke op og iværksætter en saadan Undersøgelse af hele Forholdet. Jeg ønsker at tilføje, at efter min Opfattelse maa Forudsætningen for, at denne Undersøgelse kan foregaa paa den Maade, som hele dette Spørgsmaal har Krav paa at blive behandlet paa, være den, at det Lovgivningsmisgreb, vi her behandler, først kommer ud af Verden, og derfor anbefaler jeg det høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Axel Dam: Den Lov, der her foreslaas afskaffet, fastslaar det Princip i Lovgivningen, at der skal være en Beskyttelse for den enkelte imod kollektive Sammenrottelsers økonomiske eller personlige Forfølgelse af ham. Dette Princip kan vi ikke fravige og ønsker det ikke fjernet fra Lovgivningen. Vort oprindelige Standpunkt, der fremdeles er vort Standpunkt, er, at de dertil fornødne Bestemmelser burde findes i den almindelige Straffelov, og da en saadan er under Udarbejdelse, synes jeg, det vilde være betimeligt at faa saadanne Paragraffer derind, saa kunde vi bagefter afskaffe den her behandlede Lov. Hvis man derimod blankt afskaffer den nu, vil efter vor Opfattelse Retstilstanden blive daarligere, end den var inden denne Lovs Vedtagelse; thi Afskaffelsen maa jo kunne tydes, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Slesbager var inde paa, som en Godkendelse af, at uberettiget Forfølgelse skal være lovlig. Selv det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen indrømmede jo ogsaa, at der kunde være Grund til Bestemmelser, der beskyttede den enkelte mod Overgreb.

Vi kan derfor ikke gaa med til at afskaffe den Beskyttelse, der findes, før man har fundet en bedre at sætte i Stedet.

Nygaard: Det er givet, at et Forslag som det foreliggende i høj Grad interesserer de organiserede Arbejdere. Vi har, før vi fik denne Lov, fra det Tidspunkt, da Kolindsunddommen faldt, levet under usikre Retstilstande; vi ved ikke, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt i Organisationernes Bevægelser. Men saa fik vi altsaa denne Lov, der siger, at hvad der er uberettiget, er ulovligt, men Spørgsmaalet er saa bare, hvad det er, der er uberettiget. Vi er ikke kommet et Haarsbred længere, end vi var i Forvejen, for det afhænger ganske af de enkelte Domstole, hvad der er uberettiget, og hvad der ikke er uberettiget.

Vi staaar derfor paa det Standpunkt, at vi er Tilhængere af, at hele Spørgsmaalet

om Organisationernes Retsstilling bliver optaget til en grundig Undersøgelse, saaledes at det ikke som nu bliver de tilfældige Domsafsigelser, der skaber Retsstillingen, hvorved Retsstillingen jo bliver forskellig. Det er ikke ualmindeligt, at Østre Landsret og Vestre Landsret har forskellig Opfattelse af Tingene, og det er ogsaa almindeligt, at Højesteret har anden Opfattelse af, hvad der er berettiget og uberettiget, end Landsretten har.

Jeg erkender derfor, at det er nødvendigt at faa skabt en virkelig og sikker Retsstilling for Organisationerne. Det er rigtigt, som man siger, at vi tidligere har stemt for Nedsættelse af et Udvalg til at undersøge disse Spørgsmaal, men det var, forinden denne Lov blev vedtaget, ved hvilken Usikkerheden ikke er blevet mindre, tværtimod.

Den Dom, der er faldet i Jylland, hvorefter en Gaardejer er dømt efter den almindelige Straffelov, uden at Retten fandt sig foranlediget til at benytte den foreliggende Lov, viser i høj Grad, at den er ganske overflødig. Hvis der var Mening i denne Lov, skulde den paagældende baade være dømt efter den almindelige Straffelov, fordi han paa egenmægtig Maade havde generet Manden, og dernæst skulde han have været dømt efter denne Lov, fordi han havde gjort Forsøg paa at faa Manden boykottet; men det sidste er han ikke blevet dømt for, og jeg forstaaar det saaledes, at Dommeren har været bange for at benytte Loven. Dommerne ved heller ikke, hvad den skal bruges til.

Det er rigtigt, at en Højesteretsdommer sagde, da Kolindsund-Dommen faldt: Det, det gælder om, er, at Lovgivningsmagten nu tager fat og skaber sikre Retstilstande paa dette Omraade. Saa blev denne Lov lavet, som ganske overlader det til Dommerens Skøn at afgøre, hvad der er berettiget, og hvad der er uberettiget. Der er ingen, der ved det paa Forhaand, og de Domme, der er fældet, viser ogsaa Domstolenes Usikkerhed paa dette Omraade.

Jeg er derfor ganske enig med det ærede Medlem Hr. Steen i, at vi, naar dette Misfoster af en Lov er taget ud af Lovtidende, maa forhandle, og forhandle grundigt, om at skabe sikre Retstilstande for Organisationerne; for ogsaa før denne Lov blev vedtaget, var Retstilstandene usikre, og denne Lov har ikke medført, at de blev sikrere — lige det modsatte er Tilfældet. Vi er, som sagt, villige til en Forhandling, men vi kan ikke have dette umulige Papir liggende som Lov og saa samtidig forhandle.